

# REPUBLIKA

Rok I | LÓDŹ, SOBOTA 21 LISTOPADA 1925 r. | NUMER POJEDYNCZY 20 GROSZY | № 114  
 REDAKCJA · ADMINISTRACJA PIOTRKOWSKA 49. | WYDANIE FORANNE. | TELEFONY REDAKCJI 27-24, 36-43, 36-44.  
 GODZINY PRZYJĘC REDAKCJI 6-7 POPOŁUDNIU | TELEFON ADMINISTRACJI 22-14.

## Gabinet p. Skrzyńskiego urzęduje!

„Wyzwolenie“, grupa pos. Bryła i mniejszości narodowe, prócz żydów, stanowią opozycję. — Koło żydowskie uzależnia swój stosunek do rządu od spełnienia przezeń szeregu postulatów.

### Osoba min. Kiernika groziła rozbiciem nowej koalicji.

Specjalna służba parlamentarna „II. Republiki“.

Specjalny sprawozdawca parl. „II. Republiki“ telefonuje:

Stało się, iż po długotrwałych bólach i mękach po tygodniowych pertraktacjach utworzyła się wreszcie koalicja, która dała rząd parlamentarny p. Skrzyńskiego.

Rząd ten, trzeba przyznać z całą bezstronnością, jest oparty na dwóch trzecich sejmu i za jego czyny stronnictwa polityczne będą ponosiły odpowiedzialność. W kulisach podkreślano doniosłość tego faktu.

#### Czekamy na czyny!

Jednak dopiero po upływie pewnego czasu, po wcieleniu w życie pierwszych punktów programu rządowego, będzie można coś nie coś o koalicji i jej wartości powiedzieć.

Droga w którą się p. Skrzyński wyrwał, jest niebezpieczna, szczególnie że nie wszyscy jego pomocnicy w trudnej dla premiera chwili mogą mu być podpora.

#### Kiernikowa kość niezgody.

Nie obesechł jeszcze atrament na dekrecie nominacyjnym, gdy w kulisach sejmu zaczęło przebąkiwać o możliwości rozbicia koalicji.

Bagatel! Dwie godziny po dojściu jej do skutku! Mianowicie PPS, ostro wystąpiła przeciwko nominacji p. Kiernika na ministra rolnictwa.

Ten zatarg jest przedsmakiem tego, co dzieć się może, gdy na porządek dzienny wejdą sprawy poważniejsze.

#### Ostatnie chwile bezkrólewia.

Przebieg dnia wczorajszego który szczęśliwie zakończył przesilenie, był o

#### Śmierć królowej Aleksandry.

London, 20 listopada. Angielska królowa-matka, Aleksandra, zmarła dziś o godz. 19-ej.

Przy łożu umierającej obecni byli: król i królowa norwescy, książę Henryk i inni członkowie rodziny królewskiej, za wyjątkiem księcia Walji i ks. Yorku, których pociąg przybył z opóźnieniem wskutek gęstej mgły.

#### Bomba w kinie.

Dublin, 20 listopada. Dwóch policjantów zabitych.

Dziś o godz. 7-ej rano kinematograf, w którym wyświetlano ostatnio angielski film wojenny, został zupełnie zniszczony bombą.

Dwóch policjantów zostało zabitych, jeden ranny.

wiele bardziej nerwowo, niż cały ubiegły tydzień, a to ze względu na to, że formalnie gabinet p. Skrzyńskiego nie urzędował w sejmie, lecz w przydzium rady ministrów, gdzie odbywały się narady.

Wiadomości, dochodzące z pałacu na miestnikowskiego do gabinetu przy ulicy Wiejskiej, były często mylne i dopiero przybycie dziennikarzy do przydzium rady ministrów położyło kres wszelkim niepewnościom. Wszystkie telefony zajęte były przez posłów, którzy informowali się od zebranych tam dziennikarzy o sytuacji.

Przebieg narad podaliśmy już w „Expressie“.

Dodamy tylko, że p. Skrzyński wszystko już uzgodnił i około godz. 3-ej udał się z wypełnionym dekretem nominacyjnym do Belwederu, gdzie przedstawił panu prezydentowi listę do zatwierdzenia.

#### O honor armii.

Najwięcej trudności wywołała sprawa powołania ministra spraw wojskowych. Nikogo nie mianowano, powołując na chwilowego kierownika obecnego szefa administracji, generała Majewskiego.

Nominacja ministra ma nastąpić w najbliższym czasie.

Jak się dowiadujemy p. prezydent przed mianowaniem kogokolwiek na to stanowisko, porozumieć się ma z marszałkiem Piłsudskim, a wnioskuje z tego, że p. prezydent zapoznał się z treścią deklaracji pana marszałka i najprawdopodobniej za jego poradą kogoś mianuje.

#### Widmo bitwy krakowskiej

Inna trudność wynikała z powodu mianowania p. Kiernika na ministra rolnictwa.

Trudność ta wynikała w tonie PPS. Mianowicie organizacje lokalne w Łodzi i Krakowie zaprotestowały gorąco prze-

ciwko wejściu PPS. do koalicji, w której jest endecja, a szczególnie przeciw kolegowaniu towarzyszy — ministrów z panem Kiernikiem.

Pan Kiernik bowiem przez 2 lata uważany był przez PPS. za głównego sprawcę krwawych listopadowych wypadków krakowskich. Zgoda PPS. na tę nominację wywołała powszechne zdumienie, nie tylko w tonie tego stronnictwa.

#### Klub P. P. S. przyjął koalicję do wiadomości.

W tonie PPS. zrodziła się wyraźna opozycja przeciwko takiej polityce.

Poseł Barlicki zwołał posiedzenie klubu.

W kulisach zaczęto mówić, że PPS. wycofa swych przedstawicieli i koalicja zostanie rozbita.

Po dłuższych naradach, które zakończyły się o godz. 7 wiecz. klub PPS. powziął uchwałę, że licząc się z obowiązkiem niezaniechania ludności w ciężkim przesileniu gospodarczym PPS. przyjęło sprawozdanie tow. Barlickiego o utworzenie rządu koalicyjnego do wiadomości.

Narady PPS. były dość burzliwe, odbywały się tam głosy, które sprawę wzięły bardzo do serca. Jednak kierownictwo klubu zwyciężyło.

W ten sposób wyczerpano incydent, zagrażający koalicji.

Inne kluby, które nie otrzymały tek, ustosunkowały się w sposób następujący:

#### Warunki żydów.

Wyzwolenie obserwuje. Koło żydowskie uzależnia swoje stanowisko wobec gabinetu od załatwienia przede wszystkim spraw gospodarczych, zmiany systemu gospodarczego, stosowanego do żydów, załatwienia sprawy odpoczynku niedzielnego, szkolnictwa żydowskiego, numerus clausus, oraz spraw koncesji.

### Dekrety nominacyjne.

Warszawa, 20 listopada.

Prezydent Rzeczypospolitej dekretem z dnia 20 listopada 1925 r. zamianował prezesem rady ministrów i ministrem spraw zagranicznych dr. ALEKSANDRA SKRZYŃSKIEGO, a na jego wniosek: Ministrem spraw wewnętrznych — p. WŁADYSŁAWA RACZKIEWICZA. Ministrem skarbu — postą JERZEGO ZDZIECHOWSKIEGO. Ministrem sprawiedliwości — postą dr. STEFANA PIECHOCKIEGO. Ministrem wyznań religijnych i oświecenia publicznego — postą prof. STANISŁAWA GRĄBSKIEGO. Ministrem rolnictwa i dóbr państwowych — postą dr. WŁADYSŁAWA KIERNIKA.

Ministrem przemysłu i handlu — wicemarszałka sejmu STANISŁAWA OSIECKIEGO.

Ministrem kolei — postą inż. ADAMA CHADZYŃSKIEGO.

Ministrem robót publicznych — wice marszałka sejmu inż. JĘDRZEJA MORACZEWSKIEGO.

Ministrem pracy i opieki społecznej — postą BRONISŁAWA ZIEMIECKIEGO.

Jednocześnie prezydent Rzeczypospolitej, również na wniosek prezesa rady ministrów Skrzyńskiego, poruczył: Kierownictwo ministerstwa spraw wojskowych — generałowi dywizji STEFANOWI MAJEWSKIEMU i

Kierownictwo ministerstwa reform rolnych — p. JÓZEFOWI RADWANOWI

Mimo, iż w gabinecie zasiadają osobistości, co do których koło żydowskie miałyby pewne zastrzeżenia, to po załatwieniu tych spraw traktowałyby gabinet przychylnie. Bryłowcy zdaje się przejdą do opozycji.

Pozostałe mniejszości niewątpliwie nastrojone są negatywnie. Natomiast Ch. N. przez usta prezesa Dubanowicza obiecają życzliwą neutralność w stosunku do rządu.

#### Gorzki chleb opozycji.

W kulisach spotykamy pewnego wybitnego wywoleńca, który mówi nam, że idzie do bufetu jeść gorzki chleb opozycji. Potwierdza tę wieść również i poseł Bryl, którego zastajemy przy czarnej kawie.

Droga więc po której stąpać będzie gabinet, usiana jest nie tylko różami; będą tam również ostre ciernie opozycji.

#### Nowy rząd przy pracy.

Dzisiaj o godz. 11-ej rano w przydzium rady ministrów zbierają się ministrowie na pierwszą konferencję, po czym o godz. 12 w południe udadzą się do Belwederu, aby złożyć przysięgę na ręce prezydenta.

Najbliższe posiedzenie plenarne sejmu odbyć się ma w nadchodzący wtorek.

Punktualnie o godz. 23 p. prezydent Rzeczypospolitej ukończył podpisywanie dekretów nominacyjnych.

Następnie premier Skrzyński przybył do gmachu sejmu i złożył wizytę w mieszkaniu prywatnym marsz. Rataja.

Na tem zakończył p. Skrzyński w dniu dzisiejszym swe urzędowe czynności.

### Monarchiści węgierscy mają nowego kandydata na tron

Budapeszt, 20 listopada.

Polska Agencja Telegraficzna.

Dzienniki donoszą, że zwolennicy arcyksięcia Albrechta rozpoczęli ożywioną propagandę na rzecz jego kandydatury na tron węgierski.

Agitacja ta niepokoi koła legitymistów węgierskich.

Budapeszt, 20 listopada.

Polska Agencja Telegraficzna.

Z okazji rocznicy urodzin arcyksięcia Ottona legitymistów węgierscy wydali wczoraj obiad, w którym wzięło udział około 350 osób.

Przemówienie wygłosił m. in. hrabia Apponyi.



# Tajemniczy trup we Lwowie.

Pogłoski o zamordowaniu świadka Finela okazały się fałszywe.

## Dziś zeznawać będzie w dalszym ciągu Mikityn.

(Telefonem od lwowskiego korespondenta „Il. Republiki“).

Dziś nadeszła z Wiednia wiadomość, że owym rzekomym komisarzem który przesłuchiwał we Wiedniu Loedlowa jest b. komisarz policji polskiej, niejaki Sznajder, który jest obecnie urzędnikiem poselstwa polskiego we Wiedniu.

Sznajder nadurzył swego stanowiska, występując w roli komisarza policji wobec Loedlowej.

### POLICJA SZUKA SPRAWCY ZAMACHU.

Mimo toczącego się procesu przeciw Steigerowi, policja kryminalna prowadzi w dalszym ciągu śledztwo w celu wykrycia sprawcy zamachu.

Dziś zostali przesłuchani dalsi świadkowie. Przeprowadzono także konfrontację między świadkiem inżynierem Kurtinem a świad. Finelem, który zgłosił się przed kilku dniami do

obrony i oświadczył, że widział, jak jakiś osobnik w bramie przebiegał palto.

Policja zdaje się dopatrywać w Finele sprawcy zamachu.

### POGŁOSKI O ZAMORDOWANIU FINELA.

Inżynier Kutin w Finele nie poznał sprawcy.

Dziś w godzinach przedpołudniowych rozeszła się w mieście pogłoska, że Finela, którego sąd dopuścił jako świadka, aresztowała policja, a następnie zaś, że został zamordowany.

Policja polityczna nawet zawiadomiła o tem redakcję pism.

Wiadomość tą miała policja polityczna otrzymać rzekomo od inspektora Łukomskiego.

Jak się jednak okazało, wiadomość ta była fałszywa i powstała staż, że

znaleziono w parku Kilińskiego zwłoki nieznanego mężczyzny około lat 22.

Do późnej nocy zaniepokojony tłum zalegał redakcję pism dopytując się o prawdziwość pogłosek.

### PROWOKATORZY PRZY PRACY

Jak się dowiadujemy, prowokacja obrony nie ustaje. Codziennie jakieś tajemnicze osoby zwracają się telefonicznie lub listownie do obrony, pytając się jak i co mają zeznawać względnie kiedy się z nimi mogą widzieć.

### PRZED DZISIEJSZYMI ROZPRAWAMI.

Na jutrzejszej rozprawie w dalszym ciągu zeznawać będzie Mikolaj Mikityn. O ile zeznała swe jutro zakończy, możliwym jest przesłuchanie Kajdana.

# Ludendorff contra Hindenburg.

Reakcja niemiecka prowadzi ostrą kampanję przeciw traktatowi locarneńskiemu.

Monachjum, 20 listopada.

Ludendorff atakuje w artykule zamieszczonym w „Voelkische Courier“ prezydenta Hindenburga i pisze, że b. marszałek polny zanierza sławę swą przekreślić, podpisując dokumenty zniesławiające i hańbiące. Jeżeli prezydent uważa politykę locarneńską za słuszną, to taki pogląd dla narodu niemieckiego przedstawia poważne niebezpieczeństwo.

### Pogłoski o dymisji rządu.

Berlin, 20 listopada.

Polska Agencja Telegraficzna.

Kilka pism podaje wiadomość, że rząd zamierza po podpisaniu układów locarneńskich podać się do dymisji.

### Otwarcie sesji parlamentarnej.

Berlin, 20 listopada.

Polska Agencja Telegraficzna.

Po 3-miesięcznej przerwie Reichstag rozpoczyna swe posiedzenia. Generalna debata nad traktatem w Locarno rozpocznie się dopiero w początkach przyszłego tygodnia.

### Socjaliści niemieccy przeciw Mussoliniemu.

Berlin, 20 listopada.

Polska Agencja Telegraficzna.

W Reichstagu zabrał dziś głos przy omawianiu traktatu handlowego z Włochami poseł socjalistyczny Hilferding, który podniósł, że Mussolini w ostatnich dniach wygłosił mowę, stojącą w jaskrawej sprzeczności do ducha, ożywiającego traktaty locarneńskie. Mówca zaprotestował przeciwko zawieraniu umów z rządem, którego głównym zadaniem jest ucisk narodu.

### Przygotowania do uroczystości.

Polska Agencja Telegraficzna.

Londyn, 20 listopada.

Program uroczystości związanych z podpisaniem traktatów locarneńskich w Londynie jest już przygotowany.

Przyjazdu delegacji spodziewają się w dniu 31. 11. rb. Oczekują tu przyjazdu kanclerza Luthera oraz ministrów spraw zagranicznych: Francji — Brianda Niemiec — Stresemana, Belgii — Vanderwelda, Czechosłowacji — Benesa i Polaki — Skrzyńskiego. Niema jeszcze pewności co do przyjazdu Mussoliniego.

Po podpisaniu traktatów, delegaci wezmą udział w bankiecie w Guildhallu. Cały szereg przyjęć projektowany jest na dni następne.

### Odroczenie uroczystego podpisania umów.

Berlin, 20 listopada.

Polska Agencja Telegraficzna.

„Vossische Zeitung“ donosi z Paryża, że wobec śmierci królowej Aleksandry należy się liczyć z odroczeniem terminu uroczystego podpisania traktatów locarneńskich w Londynie. Odroczenie to miałyby nastąpić do połowy grudnia.

### Wielki sukces Chamberlaina.

Paryż, 20 listopada.

Polska Agencja Telegraficzna.

„Petit Parisien“ stwierdza, że aprobata udzielona traktatom locarneńskim przez izbę gmin stała się dla Chamberlaina sukcesem parlamentarnym, jakiego oddawna już nie doznał żaden z ministrów angielskich. Dziennik wychwala szlachetność duszy Chamberlaina, który związał również imię Brianda z oklaskami, jakie rozległy się w izbie gmin.

„Echo de Paris“ uważa, że wyjaśnienia udzielone przez Chamberlaina w izbie gmin ukazują Anglię w charakterze arbitra raczej niż sojusznika.

### Oroędzie Coolidge'a.

Prezydent Stanów Zjednoczonych projektuje doniosłe reformy polityczne.

Paryż, 10 listopada.

Korespondent „Chicago Tribune“ dowiaduje się, że orędzie prezydenta, które będzie odczytane na otwarciu kongresu z początkiem przyszłego miesiąca, obejmuje następujące punkty: 1) ratyfikowanie na wniosek sekretarza stanu Melona umów w sprawie długów wojennych państw europejskich, 2) zgoda senatu na przystąpienie St. Zjednoczonych do haskiego Trybunału rozjemczego z zastrzeżeniem, że udział Ameryki połączony będzie z zupełnym uniezależnieniem trybunału od Ligi narodów, 3) organizacja ministerstw według programu oszczędnościowego Coolidge'a, w szczególności 4) reorganizacja urzędu marynarki, 5) utworzenie systemu współdzielczego dla zakupu wytworów rolniczych, 6) połączenie amerykańskich linii kolejowych w jedną rozległą sieć kolejową w celu umożliwienia wprowadzenia niższych taryfowych, 7) uposażenie lotnictwa cywilnego i wojskowego, wreszcie utworzenie ganu do regulowania sporów na tle cen, nika oraz ugodzenie strajku w górnych.

### Swehla tworzy nowy gabinet czeski.

Praga, 20 listopada.

Polska Agencja Telegraficzna.

„Prager Presse“ donosi, że Swehla otrzymał ponownie misję utworzenia gabinetu.

### Cyklon w Indjach. Tysiące ofiar ludzkich.

Paryż, 20 listopada.

Polska Agencja Telegraficzna.

„Journal“ donosi z Londynu, że w południowych Indjach szalał groźny cyklon, który pochłonął tysiące ofiar i wyrządził szkody na setki tysięcy funtów szterlingów. Dziennik donosi również o wielu katastrofach zatonięcia na wybrzeżu Malabor.

### REDAKTOR STPICZYŃSKI SKAZANY NA 2000 ZŁ

za zniesławienie pułkownika Gonczarskiego.

Z Warszawy donoszą:

Wczoraj sąd okręgowy rozpatrywał sprawę redaktora „Głosu Prawdy“ p. Wojciecha Stpiczyńskiego, oskarżonego o zniesławienie szefa sądu wojskowego w Łodzi, płk. Gonczarskiego.

Akt oskarżenia zarzucał red. Stpiczyńskiemu, że zamieścił zamiast nadesłanego przez płk. Gonczarskiego sprostowania, złośliwe omówienie zarzutów, które płk. Gonczarski prosił.

Sąd skazał redaktora z mocy art. 306 k. k. na grzywnę w sumie 2.000 zł. z zamianą w razie niemożności zapłacenia na 4 miesiące aresztu.

Zadanie tylko myśla **MUNKA!**

### Nad trumną Żeromskiego.

Warszawa, 20 listopada.

Zwłoki ś. p. Stefana Żeromskiego zostaną przewiezione jutro rano do zamienionej na kaplicę sali kolumnowej polskiego klubu literackiego na Zamku.

Zmarły był założycielem tego klubu i jego pierwszym członkiem honorowym. Poczynając od południa publiczność będzie miała dostęp do zwłok.

W ciągu dnia jutrzejszego dyrektor departamentu sztuki p. Skotnicki ma dokonać uroczystości dekoracji zwłok wielką wstęgą orderu „Polonia Restituta“, nadanego świeżo zmarłemu.

Straż honorowa przy zwłokach aż do chwili wyprowadzenia mają pełnić członkowie polskiego klubu literackiego.

Pogrzeb został wyznaczony na poniedziałek 23 b. m. o 1-ej popołudniu. Na dziedzińcu zamkowym pożegna

przemową zmarłego minister W. R. i O.P. Stanisław Grabski.

Szczegóły pogrzebu opracuje ostatecznie komitet pogrzebowy, który wyłoniony zostanie jutro.

Posel nadzwyczajny i minister pełnomocny Czechosłowacji w Warszawie nadesłał do zarządu związku zawodowego literatów polskich na ręce Kadana-Bandrowskiego następujące pismo:

„Z powodu nagłego odejścia jednego z najwybitniejszych pisarzy polskich, Stefana Żeromskiego, składam, jako przedstawiciel bratniego narodu czeskiego, wyrazy szczerego ubolewania i głębokiego żalu wskutek tak bolesnej straty, tak dla narodu polskiego, jak i Czechosłowackiego. Z głębokim szacunkiem (—) Robert Flieder“.

### Bójki w parlamencie włoskim.

Faszyści policzkują postów komunistycznych.

Rzym, 20 listopada.

W czasie wczorajszego posiedzenia izby deputowanych Farinatti spoliczkował komunistę Maffiego za niewłaściwe słowa skierowane do prezesa rady ministrów Mussoliniego. Deputowani komunisty, którzy otoczyli swego szefa, zostali również spoliczkowani przez deputowanych faszystów, i wyrzuceni przez nich z sali posiedzeń.

Z kolei wynikła w kuluarach bójka między deputowanymi faszystami a komunistami.

Z powodu tego zajścia posiedzenie zostało przerwane. Po wznowieniu obrad, gdy powrócił Mussolini deputowani oraz publiczność urządziła serdeczną demonstrację na jego cześć.

Aby wszelką konkurencję prześcigać

sprzedajemy ubiory, bieliznę i t. p. niżej ceny kosztu. Radzimy nie zwlekać. SZMECHEL i ROHER Sp. A. c. Piotrkowska 100 i 100



# STEFAN ŻEROMSKI †

Rozkołysały się wszystkie dzwony, zataowały się wszystkie oczy i rozplątały się wszystkie serca. Leży zimny na katafalku, a pachnie wokół świeże kwiecie, jak ostatni odblask jego myśli, i płona woskowe gromnice, jak ostatnie światło jego duszy.

Te szczątki, kirem spowite, to — Stefan Żeromski. Ten który przeczuł i przeżył w swej ludzkiej postaci cały polski naród, który był soczewką, gromadzącą wszelkie promienie od Bałtyku do ukraińskich stepów, od biednej chaty rybackiej do strojnych w luksusy światowe pałaców bogaczy. Mikrokosmos naszej historii ostatnich lat czterdziestu. Duch, iskrą Bożą wyniesiony na szczyty, z których przeszłość, teraz niejszość i przyszłość zlewają się w jeden obraz zmagani, bólu, świadomości i wiary. Panlogos spóczesnej polskości.

Rozkołysały się wszystkie dzwony dzwony szamocącego się dzia w runie zgłiszcz norodu, a kiedy tę trumnę powierzać będziemy wszyscy ziemi, tyle pełnej łez, krwi i znoju wieków, skłonią się w trosce wszystkie głowy i poledną wszystkie twarze: oto chowamy Komendanta i Marszałka wszystkich jasnych polskich duchów...

Może go złożą w wawelskich podziemiach, gdzie w wiecznej ciszy spoczywają zwłoki królów, a może ostatnie dadzą mu łożę w rodzinnych grobach na zwykłych Powązkach. Tam majestat królewski powstanie, wdzie te szczątki śmiertelne — wiekiste znajdą odpoczywanie i na grobie tym zakwitną smutne kwiaty żalu milionów i legenda snuć się stąd będzie na stulecia...

Postawią Stefanowi Żeromskiemu pomnik kamienny, a to nie on! jemu, ale on im stawiał pomniki. Jak śpiże nań niewyłączniejsza. Jak kamienie graniczne naszych dziejów.

Najpierw były „Ploploty“, kiedy był jeszcze młody i pełen odwagi i pracy... Rozwierał szeroko oczy i patrzył i patrzył i chłonał w siebie smęt na rzeczywistość. „Mogła“ polska od biła się w czułych jego żrenicach, a dokoła szli „Ludzie bezdomni“, w ciągłym leku, iż „Rozdziobią nas kruki wrony“... Jakaś czarna noc rozpaczy spowilała nas dokoła i podziemia potrójnej niewoli nie znały jaśniejszego promyka. Ciężki giaz Polskę tłoczył i dech w piersiach zabijał. Łomotały trzepotały się serca, na przemoc i zagładę obca skazane. I nikt już nie wierzył i nie pragnął, nikt nie widział tej głęboko w podziemiach narodowej psychiki płynącej „Wiernej rzeki“, która gdzieś... kiedyś... wreszcie wyblje i wyblć musi poprzez skały i piaski, poprzez gliny i błota i szerokim, wolnym popłyynie korytem w żyjące tylko we wspomnieniach szczęśliwych dale, gdzie świeży „Wiatr od morza“ rozprostuje zgłęte w niewoli krzyże, pełną falą zaleje umęczone płuca i zimnym wiewem ukoi znoje wysokiego czoła...

I oto jak akord cudownego trjumu błysnął rok 1918.

Stefan Żeromski patrzył. Ziściły się sny jego snów. Przeczuł ją w głą

biach swej intuicji wieszce. W clem nościach niewoli widział oczami duszy drogi jej zstapienia z krainy marzeń w wawozy i cieśniny rzeczywistości. Ogarniał ją całą ramionami swej jaźni, czuł ją każdym fibrem swe go serca, rozumiał każdy odruch, jak matka kochająca rozumnie swe małe dziecie, które jeszcze mówić nie potrafi.

I patrzył i patrzył szerokimi oczami.

Oto odrodzone dziecie ma na słabych dionach jakieś ślady pęt i kajdanów. Nie straciło pletna trucizny, którą karmili naród przez wiek cały. Rodzi się i rośnie, wykwiata i krzepnie, ale krzepną wraz wady i błędy, tajemnicze signa śmiertelnych zarodków.



Wyśnił ją tak cudną, bez pletna i skazy, doskonałą, mocną i dorodną, a widzi ją ludzką, arcyłudzką ze wszystkimi znamionami codziennego zła i grzechu. I w bolesny grymas skrzywia się twarz Stefana Żeromskiego i krwią i rozpaczą serca pisze „Przedwiośnie“.

To nie nadzieja jego, nie marzenie ukryte, pieszczone — to groźne memento. Ale jeszcze wierzy, jeszcze spodziewa się, jeszcze ufa... Wszak to dopiero przedwiośnie — ostatnie burze i niepogody marcowe, ostatnie dni szarugi, zawięci i słoty, kiedy wszystko we mgły jeszcze spowite i brzydote... Później... Później przyjdą słoneczne, śliczne dni, zazielenieje ruń i ozłocą się paki, zakwitnie polski maj...

A tylko serca nasze zakwitły płaczem i żalem...

Któż dziś Polsce napisze „Wiosnę“? Kto będzie natchnionym bardem spodziewanego jutra?

Stefan Żeromski — ojciec dusz naszych, po ojcowsku pogroził w „Przedwiośnie“ palcem. Kto dziś ukoi, kto pocieszy, kto po ojcowsku weźmie za rękę i wyprowadzi w słoneczne ogrody wiosny?..

Z tej kamiennej, trupiej twarzy na kirach katafalku nie wyczytasz dziś dobroci ani serdecznej łagodności. W zgasłych żrenicach i rysach zaostzonych nie poszukamy pociechy. Dłoń, która tworzyła piękno, nie drgnie przy piórze, ani czoło nie zmarszczy się pod naporem myśli...

Rozkołysały się wszystkie dzwony, zataowały się wszystkie oczy i rozplątały się wszystkie serca...

Długim korowodem pójda za jego pogrzebem.

Pierwszy - towarzysz pancerny Józef Piłsudski. Różną walczyli broniami, ale pod jednym sztandarem, jedną myślą, jedną tarczą, jedną starą przyjaźnią. Komendant za Komendantem, Marszałek za Marszałkiem, Naczelnik za Naczelnikiem.

Prezydent Rzeczypospolitej. Rząd, Sejm. Wiedza. Młodość. Praca. Cały polski lud. Bo Żeromski rządy dusz sprawował i prawa dla nich tworzył. Był kanclerzem wielkiej pieczęci honoru i wiary, podskarbin klejnotów narodowych, podkomorzym duchowych zasobów, podczaszym tryskających źródeł przyszłości, wielkim spowiednikiem polskiej jaźni, najmedrszym, który dostrzegał, czego nie widziało medrca szkielek i oko, młodym wśród starców, co utracił nadzieję...

Na krótkie godziny pogrzebu połączymy się, zwaśnieni ze sobą — smutkiem. Wszyscy, którzyśmy dzisiejszym przedwiośniem zatruli mu ostatnie dni życia, przez których zszedł do grobu w godzinie zamętu i troski powszechnej. Rzucimy na świeżą mogiłę grudki świętej polskiej ziemi i tak boleśnie i głucho zadudni w trumnę, że może przerazi nas ten ostatni odgłos Stefana Żeromskiego.

Pójdziemy później cicho do domów. Będziemy na jego pogrzebie wszyscy od Bałtyku do ukraińskich stepów. I może gdzieś, w jakimś oku zabytnie iza, może się stoczy po polczku i upadnie na polską ziemię i tę ziemię zapłodni wielką, potężną myślą:

— Stefan Żeromski nie żyje! Wybudujmy mu pomnik twardszy, niż granit, i dźwiczniejszy, niż śpiż. Niechaj tym jednym wielkim pomnikiem będzie Polska. Napiszemy sobie sami „Wiosnę“...

Czesław Ołtaszewski.

## OSTATNIE CHWILE.

Stefan Żeromski zmarł nagle o godzinie 11 rano na aneuryzm serca. Zgasł bez cierpienia, zupełnie niespodziewanie dla otoczenia, ponieważ do ostatniej chwili czuł się zupełnie nieźle.

Wieczorem położył się, nie czując żadnego pogorszenia czy jakiegokolwiek zmiany w swoim stanie zdrowia. Rano po obudzeniu się zadzwonił na służącą, aby ta podniosła stopy okienne.

Ponieważ nie było w domu w tej chwili ani plegniarzki ani służącej — weszła małżonka zmarłego pisarza, której polecił odsonieć okna.

W chwili, gdy to robiła usłyszała nagle rzezenie, a odwróciwszy się ujrzała z przerażeniem, iż chory oddaje ostatnie tchnienie. Śmierć nastąpiła natychmiast.

Dopiero po pewnej chwili nadbiegli domownicy, lecz na jakiegokolwiek pomoc lekarską było już zapóźno.

Na wczoraj na godz. 11 min. 30 Stefan Żeromski zaprosił do siebie mecenasa Paschalskiego, aby odbyć z nim naradę na temat procesów komunistycznych w Polsce. Materiał uzyskany z tej rozmowy Żeromski miał zamiar zastosować w drugim tomie „Przedwiośnia“ przy procesie Baryki, oskarżonego o agitację komunistyczną.

Pogrzebem Stefana Żeromskiego ma się zająć państwo.

Pogrzeb s. p. Stefana Żeromskiego odbędzie się w poniedziałek, dn. 23 b. m. o godz. 1-ej popołudniu. Do tej chwili zwłoki spoczywają w Zamku, gdzie znakomity pisarz zamieszkiwał.



Pani dziś jest bez koszulki...

# Małżeństwo idzie na bal.

Pan mąż ubiera się znacznie dłużej niż pani, która nie ma do zapinania ani jednego guziczka, ani jednej haftki, ani jednego zatrzasku.

**Bez kłótni i sprzeczki nie może się obejść żadna wizyta.**

Pani i pan wychodzą wieczorem z domu.

Pani była tak łaskawa i przygotowała mężowi wszystko do przebrania się, a więc frakową koszulę, ubranie, wyprane, białe rękawiczki, ale nie wszystko mogła zrobić, bowiem biżuteria pana męża zamknięta jest w jego kasetce, szelki nosi przy codziennych spotkaniach i z uporem twierdzi, że do fraku nie będzie używał innych.

Krótko mówiąc, pomoc, okazana przez małżonkę, cierpi na pewne niedokładności.

Bezpośrednio przed wyjściem mąż już nie może liczyć na poparcie żony, bowiem ma ona dosyć ze sobą do czynienia.

W dawnych czasach było faktem stwierdzonym, że mąż zawsze musi czekać na żonę, ponieważ ubiera się ona znacznie dłużej. Jak się ta sprawa przedstawi dzisiaj?

Aczkolwiek żona uczyniła wszelkie przygotowania, aby umożliwić mężowi szybkie ubranie się, ma on jeszcze bardzo wiele roboty przy wykończeniu toalety.

Rozpoczyna od golenia. Przodkowie do których godności należała solidna broda, zaoszczędzali sobie tę pracę. Ale coż ma począć współczesny gentleman z wygoloną twarzą, któremu przez dzień wyrosła poważna szeszczina?

Wciaganie skarpetek i trzewików nie stwarza naogół trudności, oczywiście jeśli okazały brzuszek nie jest przeszkodą, szczególnie że obecnie mężczyźni przeważnie noszą czółenka, lub pantofle.

Natomiast jeśli mężczyzna preferuje wysokie lakierki, to traci kilka minut na sznurowanie.

Jednak największym rabusem czasu jest koszula. Przechodzi sporo czasu zanim biżuteria zjawi się na stoliku, a perełki do gorsu, butony do mankietów i spinki do kołnierza znajdują się na swoim miejscu.

I oto w chwili, gdy kołnierzyk staje dęba i nijak nie pozwala się dopiąć, słychać głos żony z sąsiedniego pokoju:

— Jesteś gotów? Ja mogę już wyjść

Oto jest bezczelność współczesnego stroju kobiecego. Bo coż ostatecznie no-

si dzisiaj kobieta, gdy udaje się do towarzystwa?

Jedwabne combinaison, a na nie suknię. Pantofelki i pończochy.

Wszystko jest tak praktycznie urządzane — nie ze względu na praktyczność, ale poprostu dlatego, że takie są akurat przepisy mody — iż nie ma do zapinania ani jednej haftki, ani jednego zatrzasku, ani jednego guziczka.

Pani wślizguje się w suknię, przejechałszy uprzednio trzy razy grzebieniem przez swoją chłopięcą fryzurę i jest w ciągu kilku minut gotowa.

Jedynie szminkowanie twarzy wymaga więcej czasu, jeśli nie zostało już wykonane popołudniu przez specjalistkę w kosmetycznym salonie.

Ale nawet ta zwłoka nie trwa tak długo, jak golenie, a wdziewanie nawet najdłuższych rękawiczek nie pochłania tyle czasu, co związanie krawatu.

Niestety nic nie może bardziej zdenerwować męża, niż to, że żona już jest gotowa i czeka na niego.

Od chwili, gdy wchodzi do pokoju i z niecierpliwością przypatruje się, jak mąż meczy się ubieraniem, nie udaje się już ani jeden z tricków, składających się na męską toaletę wieczorową.

Jeśli walka ze spinkami w gorsie nie zakończyła się przedtem to wyraża się ona w istne męczeństwo i drżące palce nie są w stanie choćby jako tako po ludzku związać krawat.

W chwili gdy trzeba zapiąć szelki, urywa się oczywiście guzik, żona musi sięgnąć z powrotem długie rękawiczki i zreperować defekt.

Powoli gromadzi się w powietrzu matoraja wybuchowy, który prędzej czy później wywołuje eksplozję.

Dawniej małżeństwa kłóciły się również za każdym razem, gdy się wybierali na miasto, ale wtedy zdenerwowana była zazwyczaj żona, bowiem gotowy mąż wyprowadzał ją bez przerwy z równowagi uwagami na temat wieczności toalety damskiej.

Dzisiaj dzieje się wręcz odwrotnie.

Pani ma nawet w swej torebce wszystkie drobności które jej mogą być

wieczorem potrzebne podczas gdy pan zbierać musi po wszystkich kieszeniach pieniądze, klucze i inne rzeczy niezbędne.

Nawet fryzura pochłania wiele czasu gdyż głowa musi być przynajmniej przez kwadrans owiązana, aby się długie włosy odpowiednio ułożyły.

Któż zresztą może pamiętać te wszystkie drobności, których potrzeba mężczyźnie, aby mógł ze spokojem su mieniem powiedzieć, że jego toaleta jest w wzorowym porządku?

Czasami nawet chusteczka do kieszonki frakowej i kwiatek do butonierki wytwarzają nową zwłokę, ponieważ nie daje się tak ulokować, jak się zgóry przewidywało.

Rozumie się samo przez się, że żona jest winna wszystkiemu, co przewleka wykończenie toalety męża.

Powinaby była uprzednio zbadać wytrzymałość wszystkich guzików, pomyśleć o tym, aby gors nie był za sztywno wyprasowany, rozszerzyć dziurki w koszuli i w kołnierzyku, aby odwrócić wszelkie katastrofy toaletowe.

Mąż ma w tym wypadku tyleż racji, co dawniej żona, gdy czyniła małżonka odpowiedzialnym za wszystko, co jej się nie udawało.

Czyż może nie jego to była wina, że tyle sily zużywał przy sznurowaniu gorsu, aż tasiemki pekały? Czyż nie jego niezręczność przedłużała do nieskończoności zapinanie sukni z tyłu na zatrzaski?

Jest to zwykła zemsta losu, gdyż dzisiaj wnukowie mężów, którzy godzinami czekać musieli na swe żony, czynią swe żony odpowiedzialnymi za to, że nie mogą oni na czas skończyć swej toalety.

Ale widocznie zapisane jest w księdze przeznaczenia, że małżonkowie nigdy dążyć nie będą na początek przedstawienia teatralnego, czy rautu. Winna jest zawsze — druga strona. Czy nadej dzie kiedyś dzień, gdy mąż i żona jedno cześnie skończą toaletę i bez sprzeczki udadzą się do miasta?

To pierwsze jest ewentualnie możliwe, to drugie natomiast — wykluczone.

E. T.

## Waga i wzrost człowieka.

Noworodek waży przeciętnie 3 kilo i posiada długość 50 centymetrów; nierzadko rodzą się dzieci o mniejszej wadze i wzroście; czasami waga jest większa, natomiast większy wzrost należy do rzadkości.

Przyjmowanie na wadze jest największe w pierwszym roku życia: z reguły waga dziecka podwaja się w piątym miesiącu, a potrafi w dwa nastym.

W pierwszą rocznicę urodzin normalne dziecko waży 9—10 kilo, w drugą 11—12 kilo. Następnie waga wzrasta stopniowo o półtora do dwóch kilo rocznie, osiągając w 14-ym roku życia przeciętnie 35 do 38 kilo.

Od tej chwili wzrost wagi staje się szybszy, przybywa 5—6 kilo rocznie, aż wreszcie w 30 roku życia osiąga 60—70 kilo. Na tej wysokości utrzymuje się w dość rozległych granicach. — W 45—50 roku wzrasta dzięki osadowi tłuszczu, aby się z powrotem zmniejszyć w starszym wieku.

Wysokość człowieka jest bardzo rozmaita w zależności od narodu i rasy.

Naogół wysokość ta wzrasta w pierwszym, trzecim, szóstym, dziesiątym, piętnastym i dwudziątym pierwszym miesiącu przeżycia po 7 i pół centymetra, a od tej chwili o 5 centymetrów rocznie.

W 15-ym roku życia szybki wzrost wysokości jest przeważnie zakończony i wynosi wówczas u chłopców 152—156, u dziewcząt 149—152 centymetry.

Wprawdzie ludzie rosną jeszcze następnie aż do 20 roku życia, przybierając 10—15 centym., ale ten wzrost czasami nie następuje, a wogóle odbywa się bardzo leniwie.

Przytoczone liczby są przeciętne i wykazują niezwykle duże wahania, których granicą jest wzrost olbrzymów z jednej, a karzełków z drugiej strony.

Obwód klatki piersiowej noworodka wynosi przeciętnie 30—31 cm., wzrasta bardzo szybko i w 20 roku życia wynosi mniej więcej połowę wzrostu, lub trochę więcej, a więc 80 do 82 cm.

Wraz z wzrostem całego organizmu wzrasta również objętość wewnętrznych organów: przy zmianie zębów szczęk, które aż do 6 roku życia liczą tylko 20 mlecznych zębów, wzrastają, zwiększając miejsce dla 32 zębów.

W dzieciństwie serce jest małe, a aorta stosunkowo szeroka; następnie wraz z rozwojem serce poważnie wzrasta, podczas gdy szerokość głównej tętnicy nie wzrasta w tym samym tempie.

Do 10 roku życia ręce i nogi mają mniej więcej jednakową długość, a od tej chwili nogi rosną nieproporcjonalnie prędzej, niż ręce.

Dr. Jan W.

## Z RUCHU WYDAWNICZEGO.

Domantewski Janusz. Zoologia. Podręcznik dla szkół średnich. Wyd. M. Arcta w Warszawie.

Słoko Tadeusz. Gramatyka łacińska. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie.

Szczawiński Z. Zadania matematyczne z matematyki. Wyd. M. Arcta w Warszawie.

Szelagowski Adam. Dzieje powszechne w rysunku. Podręcznik do nauki historii na stopniu wyższym szkół średnich. Wyd. M. Arcta.

Wasik Wiktor. Tematy z języka łacińskiego. Na klasę 5-a, 6-tą, 7-mą i 8-mą. Wyd. M. Arcta w Warszawie.



TEPFI.

## W sieci logiki.

Pani Ludmiła zerwała się z łóżka o 8-ej zrana.

Zazwyczaj określamy czas obudzenia się następującymi frazesami: jeżeli przebudzenie nastąpiło o godzinie 10-ej zrana mówimy zwykle:

— Dziś wstałem o dziesiątej.

Jeżeli o dwunastej — mówimy:

— Dziś obudziłem się o dwunastej.

Jeżeli o dziewiątej:

— Dziś podniosłem się z łóżka o dziewiątej.

A jeżeli o ósmej, to zawsze czynność wstawania z łóżka określamy słowem: „zerwałem się”.

Nawet gdyby to wstawanie trwało pół godziny i gdyby towarzyszyło mu leniwe przeciąganie się w łóżku — wszystko jedno — w takich wypadkach trzeba koniecznie powiedzieć:

— Zerwałem się z łóżka o ósmej!

Wobec tego pani Ludmiła zerwała się z łóżka o ósmej zrana.

Usiadła na łóżku i doszła do wniosku że wstała tak wcześniej nie napróżno, gdyż w ciągu dzisiejszego dnia miała jeszcze do załatwienia bardzo wiele

spraw: kupić walizkę, zamówić miejsce w wagonie sypialnym, udać się do modystki, do krawcowej i do szewca wstać po drodze do apteki i złożyć w międzyczasie dwie wizyty.

Od czego zacząć?

— Trzeba ułożyć plan i ściśle się doń stosować w przeciwnym razie nie zdążę wszystkiego załatwić... A więc — przedewszystkiem pojadę do modystki.

Pani Ludmiła już spuściła nogi i nagle zatrzymała się:

— Do modystki?... Dlaczego właściwie najpierw do modystki, a nie do krawcowej lub do apteki?

Odpowiedzi na to pytanie nie znalazła.

Szeroko rozwartymi oczyma rozejrzała się po suficie i po wszystkich ścianach prócz tej, którą miała za plecami.

Ale i potem nie znalazła ku wielkiemu zdziwieniu odpowiedzi na swe pytanie.

— Trzeba się skupić — postanowiła wreszcie — do apteki jest najbliżej, a więc tam trzeba załatwić przedewszystkiem...

Ale przeciwko aptece zbuntowały się nowe myśli.

— Będę się włóczyła po mieście, po targam włosy — i jak potem przymierzę kapelusz? Najpierw muszę pójść do modystki.

Prawda?

— Ale z drugiej strony — kapelusz przed dwunastą nie będzie gotowy, stracę tylko niepotrzebnie czas. Więc może do szewca? Dobrze, niech będzie

do szewca... Może wpięć kupić walizkę?... Tak, najpierw walizkę... Doskonale... A apteka?... Dlaczego apteka ma być gorsza od walizki?... A z drugiej strony — dlaczego apteka ma być lepsza?... Mądry człowiek powinien postępować rozsądnie... A apteka jest najbliższej — od niej więc należałoby zacząć... A właściwie szewc mieszka najdalej, może więc zacząć od niego a potem w powrotnej drodze załatwić pozostałe sprawy? Albo zacząć od apteki i stopniowo załatwiać dalsze sprawy i potem wrócić?

A wizyty?

W tej chwili pani Ludmiła zrobiło się niedobrze i musiała zażyć walerjanowych kropli.

Ale i walerjanowe krople nie pomogły.

— Co się ze mną dzieje! — męczyła się pani Ludmiła. — Tracę rozum... — Trzeba się skupić... Zaczniemy od początku. Najbliższa rzecz — nie zdenerwować się i myśleć rozsądnie.

Więc — najpierw do szewca... Najpierw do szewca, nie! — do modystki!...

Zaraz, poco do modystki, kiedy najbliższej jest do apteki?... Ale poco zaczynać od spraw najbliższych, lepiej od najdalejszych!

Pani Ludmiła dostała ataku silnej migreny i położyła się z powrotem do łóżka.

Po odpoczynku zamyśliła się znowu: — Przypuśćmy, że pojadę do apteki.. Ale czy to jest mądre z mej strony?... — Dlaczego najpierw do apteki?

Oblał ją zimny pot. Czują, że niema wyjścia z tej sytuacji i że ginie...

Dobiegła szybko do telefonu:

— 553-54! Prędzej, prędzej 553-54!

— Łącze...

— Wiera?... Kochana moja!... Stało się nieszczęście!... Rozumiesz!... Muszę pójść do krawcowej, do modystki, do szewca, do apteki...

— Jeżeli musisz — to trudno, w takim razie idź! — brzmiała spokojna odpowiedź.

— Ale cóż mam zrobić? Od czego zacząć?... Ratusz! Od czego zacząć?

— Najpierw kup oczywiście walizkę!

— Walizkę? — zdziwiła się pani Ludmiła. — Dlaczego najpierw walizkę, kiedy apteka jest bliżej!

— Płuń na aptekę!

— Więc może pierw do szewca, co?

On mieszka najdalej — więc może...

— Płuń na szewca!

— Może byłoby rozsądniej...

— Płuń na rozsadek!

— Tak mi radzisz?... Dobrze... Więc najpierw kupić walizkę?...

— Oczywiście... Inaczej nie może być!

Pani Ludmiła westchnęła, odłożyła słuchawkę i uśmiechnęła się.

— Jak wiele znaczy madra rada przyjaciółki!... Byłam przed chwilą w sytuacji bez wyjścia... Teraz gdy wiem, że najpierw trzeba kupić walizkę — wszystko jest dla mnie proste i jasne... Pani Ludmiła szybko ubrała się i pojechała... do modystki.

Tłumaczył B. F.



# CASINO



**Dziś** powtórzenie sensacyjnej premjery **Dziś**  
potężnego dramatu w 8 wielkich akt. z życia miliardów amerykańskich p. t.

## „Tylko ona!...“

W głównych rolach:

słynna tragiczka, prem- **Norma Talmadge** i najznakomitszy **Eugen O' Brien**  
jowana piękność filmowa aktor amerykański

Okropna scena burzy i katastrofy okrętowej na pełnym morzu wśród ciemnej, ponurej nocy — to ostatni krzyk techniki amerykańskiej!

Wytwórnia i wynajem „First National Pictures“.

Początek o godz. 5-ej. Orkiestra symfoniczna pod dyr. **L. Kantora**. Sala ogrzewana.

### Wiadomości bieżące.

LISTOPAD

21

SOBOTA

Dziś: Ofiarowanie N. M. P.  
Jutro: Cecylji  
Wschód słońca o g. 6.49  
Zachód o g. 3.50  
Wsch. księżycy o g. 11.17  
Zachód o g. 7.59  
Długość dnia 7.30  
Ubyło dnia g. 7.09.

### Widzewska Manufaktura będzie zamknięta.

Wymówiono pracę wszystkim robotnikom.

Jak się dowiadujemy, po przeprowadzeniu redukcji 300 robotników, dyrektora „Widzewskiej Manufaktury“ postanowiła zakłady całkowicie zamknąć i w dniu onegdajszym wszystkim robotnikom wymówiono pracę na 2 tygodnie.

### Jak podzielić

makę, węgiel i kartofle  
zdecyduje konferencja u p. prez. Cynarskiego.

W związku z pismem p. wojewody L. Darowskiego do p. prezydenta miasta M. Cynarskiego w sprawie przyjęcia z doraźną pomocą bezrobotnym, prezydent miasta M. Cynarski zwołuje na niedzielę, dnia 22 b. m. o godz. 5-ej popoł. do swego gabinetu konferencję.

Na konferencji tej z udziałem przedstawicieli urzędu wojewódzkiego oraz zwłazków zawodowych omówiona zostanie sprawa racjonalnego podziału sumy 260.000 zł., otrzymanej z ministerstwa opieki społecznej przez p. wojewodę na zakup maki i kartofli dla bezrobotnych.

### Farmaceuci żądają wypłacenia zaległych poborów.

Onegdaj w lokalu związku pracowników farmaceutów odbyło się posiedzenie delegatów aptek kasy chorych, na którym wybrano delegację do pertraktacji z zarządem kasy chorych, co do zaległych poborów za październik.

W dniu wczorajszym delegacja zgłosiła się do przewodniczącego zarządu kasy chorych i przedłożyła mu swe postulaty.

P. Przewodniczący obiecał sprawę pracowników farmaceutycznych poruścić na najbliższym posiedzeniu kasy chorych. (b)

### Osobiste.

Pan Emil Kamerman, małopolański, ukonczył państw. akademię handlową we Lwowie, tudzież wydział prawny lwowskiego uniwersytetu ze stopniem magistra praw.

P. Bernard Cukier, łodzianin ukonczył wydział prawny uniwersytetu warszawskiego ze stopniem magistra praw.

Za dużo mamy papierowych inteligentów!

## Szkół ogólnokształcących jest zbyt wiele

Musimy uniknąć choroby, która gnębi Małopolskę.

Dzielny i inteligentny obywatel może się obejść bez filozofji i łaciny.

(Wywiad z kuratorem łódzkiego okręgu szkolnego, p. Owińskim).

Po powrocie kuratora p. Owińskiego i naczelników Czapczyńskiego i Michalskiego z wizytacji szkół w okręgu zwróciliśmy się do p. kuratora z prośbą o informację, na jakim poziomie znajduje się szkolnictwo w okręgu łódzkim.

— Chcąc bliżej poznać szkolnictwo i jego rozwój w okręgu łódzkim zwiędziłem z pp. naczelnikiem wydziału szkolnictwa średniego Czapczyńskim i naczelnikiem wydz. szkolnictwa powszechnego Michalskim szereg miejscowości, a więc Uniejów, Turek, Konin, Koło, Dąbie, Łęczycę, Ozorków i szereg innych okolicznych miejscowości.

— Co do spostrzeżeń: najważniejsza rzecz, to stosunek szkoły do społeczeństwa i na odwrót. Jest on zupełnie poprawny, gdziekolwiek wprost doskonały. W społeczeństwie okr. łódzkiego

lewi prost żywiłowa pasja i umiłowanie dla szkoły; każdy choćby jakotako społecznie uświadomiony człowiek o tę szkołę dba, stara się i pomaga jej.

Samorządy miejskie i powiatowe z większą lub mniejszą pomocą rządu starają się o budynki dla szkół powszechnych; że Łódź buduje szkoły pierwszorzędne, które dorównują zagranicy, to już rzecz znana, ale

miasta małe o małej sile finansowej mogą świecić przykładem całej Polsce. Gdyby to było możliwe, zorganizowałbym wycieczkę burmistrzów i członków rad gminnych zachodniej Małopolski bodaj do Ozorkowa.

Takiego gmachu szkoły powszechnej iaki niedługo wykończy Ozorków, w Krakowie niema!

Co do pracy nauczycielstwa, to stwier-

dzić muszę z całym naciskiem, że widziałem rzeczy bardzo wielkie. Nauczycielstwo szkołę miłuje, pracując uczciwie i z zapalem nieraz bardzo wielkim.

Dalej p. kurator Owiński zaznaczył, że jako fachowiec może tylko zapewnić ludność tych miejscowości w których prace nauczycielstwa — choć pobieżnie widział, że ich wysiłek w kierunku stworzenia warunków dla szkoły powszechnej nie idzie na marne.

Jeżeli chodzi o szkolnictwo średnie ogólnokształcące — mówi p. kurator — sądzę, iż społeczeństwo budowało je za szybko, za szeroko; stąd marna wegetacja wielu zakładów średnich, choćby już ze względów czysto finansowych.

Mamy tu zakłady średnie o frekwencji 50 kilku uczniów w.

Jak tu myśleć o właściwym i racjonalnym poziomie i prowadzeniu takiego zakładu?

Na przyszłość należy otoczyć opieką tylko zakłady zdrowe, silne, które wytrzymują próbę życia; innych — nie żałować, a wysiłek skierować gdzieindziej.

Nie możemy na tym terenie dopuścić do powstania straszliwej choroby, która gnębi Małopolskę, t.j. do powstania hiperprodukcji inteligencji.

Nie tej zdrowej, twórczej inteligencji, której w narodzie nigdy za dużo, ale tych niezdolnych do życia inteligentów — papierowych dusz i papierowych umysłów, których znowu nigdy zamało.

Na ogólny poziom kultury narodowej ujemnie to wpłynąć nie może! proszę tylko zwrócić uwagę na to, iż Francja ma jedno gimnazjum ogólnokształcące na 360 tysięcy mieszkańców, nasza zaś cyfra średnia błąka się około 100 tysięcy.

Za to w naszym szkolnictwie zawodowym jest odwrotnie...

Nad odwróceniem tych cyfr musimy obecnie wszyscy pracować.

Należy sobie zdać sprawę z tego, że szkoda obecna, jeżeli chce spełnić swe zadanie należyćie musi z młodzieży wydobyc to, co w niej najlepsze, ująć je, wykształcić i rzucić na szalę losów narodu; tego zaś co jest w młodzieży najlepsze, szukać nie trzeba koniecznie

w nauce literatury i łaciny

W końcu p. kurator Owiński oświadczył, że w najbliższym czasie zwiędzi również i inne miejscowości p.

## Dziś stawić się muszą

mężczyźni urodzeni w 1897, 1896, 1901 i 1907.

Dziś dnia 21 listopada, do komisji pierwszej przy ulicy Konstantynowskiej nr. 64 (koszary 31 p. S.K.) winni stawić się do zebrań kontrolnych punktualnie o godz. 8-ej zrana szeregowi rezerwiści (kat. A, C i C jeden)

### ROCZNIKA 1897

o nazwiskach na litery Ba do Bo.

Do komisji drugiej przy ul. Konstantynowskiej 81 (koszary baonu sanitarne go), winni stawić się do zebrań kontrolnych dziś punktualnie o 8-ej zrana szeregowi rezerwiści

### ROCZNIKA 1896

o nazwiskach na litery A, C i D.

Do komisji trzeciej przy ulicy Wólczajskiej 223 (sala parterowa), winni stawić się do zebrań kontrolnych dziś punktualnie o godzinie 8-ej zrana szeregowi rezerwiści (kat. A, C i C jeden)

### ROCZNIKA 1901

o nazwiskach na literę R.

Rezerwiści którzy nie stawią się w porę na zebranie kontrolne, będą pociągnięci do odpowiedzialności w myśl woj. skowych przepisów karnych (dyscyplinarnych) przez przewodniczących zebrań kontrolnych.

Na zebrania kontrolne należy się zgłosić z książeczką wojskowa, kartą mobilizacyjną i innymi dokumentami wojskowymi.

Jutro, w niedzielę, dnia 22 listopada wszystkie trzy komisje są nieczynne.

Plan stawiennictwa na poniedziałek podamy w dzisiejszym „Expressie“.

(R)

## Rejestracja rocznika 1907.

Dziś, dnia 21 listopada, winni stawić się do komisji rejestracyjnej przy ul. Traugutta 10, mężczyźni urodzeni

W ROKU 1907

których nazwiska rozpoczynają się od Gł do Go.

Każdy stawiający się do rejestracji musi być zameldowany w Łodzi i posiadać paszport z fotografią, albo inny równoważny dokument oraz metrykę urodzenia.

Ci, którzy mają paszport, wydany przez komisariat rządu, mogą się obejść bez metryki urodzenia.

Komisja czynna jest od 8-ej zrana do 3-ej po południu.

Ci, którzy nie spełniają obowiązku stawiennictwa do komisji rejestracyjnej, podlegają karze 500 złotych lub 6-tygodniowemu aresztowi — albo też obydwu karom jednocześnie.

Jutro w niedzielę komisja rejestracyjna jest nieczynna

(R)



Znajdą, czy nie znajdą?

**Szukają kamienie pana Bednarczyka**

pp. Groszkowski, Bartczak, Idzkowski i Waszkiewicz.

W sprawie zbadania zarzutów, wysuwanych przez niektóre pisma przeciwko ławnikom J. Bednarczykowi, została wyłoniona specjalna komisja, w skład której weszli: z ramienia magistratu — wiceprezydent W. Groszkowski, zaś z pośród radnych — radni: Bartczak, dyr. Idzkowski i Waszkiewicz.

Praca tej komisji rozpocznie się w dniach najbliższych. Wyniki dochodzenia zostaną po ukończonej pracy podane do wiadomości.

**Zakład spalania śmieci**

byłby najpożyteczniejszą instytucją nie tylko w Łodzi, ale i w całym kraju.

Wobec tego, że budowa zakładu spalania śmieci domowych ma dla Łodzi znaczenie pierwszorzędne, zaś ze względu na trudną sytuację finansową miasta nie może być zrealizowana własnymi środkami, delegacja wydziału zdrowotności publicznej na posiedzeniu w dniu 16 listopada uchwaliła:

- 1) poczynić starania, ażeby projekt mógł być zrealizowany drogą udzielenia prywatnym przedsiębiorcom koncesji na prawo eksploatacji zakładu spalania i utylizacji śmieci domowych w Łodzi;
- 2) polecić w związku z tem wydziałowi zdrowotności publicznej opracowanie odpowiedniego projektu w powyższej sprawie w porozumieniu z innymi wydziałami, w szczególności z wydziałem przedsiębiorstw miejskich.

**Konferencja związków pracowniczych.**

W sobotę, dnia 21 i w niedzielę, dnia 22 b. m. odbędzie się w lokalu związku zawodowego pracowników handlowych i biurowych m. Łodzi (Al. Kościuszki 21) konferencja delegatów zarządów związków pracowniczych miast: Warszawy, Łodzi, Krakowa, Bielska, Katowic i Lwowa.

Konferencja ta ma na celu skoordynowanie akcji klasowych związków pracowniczych na terenie Rzeczypospolitej co ze względu na obecną katastrofalną sytuację proletariatu umysłowego jest kwestją bytu dla szerokiej rzeszy pracowniczych. Poza tem na porządku dziennym konferencji znajduje się m. in. sprawa wydania własnego czasopisma.

**Odczyty Czerwonego Krzyża.**

Czerwony Krzyż zawiadamia, iż w nadchodzącą niedzielę, dnia 22 listopada o godz. 12 min. 30 w poł. w sali kina „Dom Ludowy”. Przejazd 34, pan dr. Józef Kalisz wygłosi odczyt na temat: „Wpływ reform społecznych na zdrowotność”.

**Pokój** bez mebli

z wygodami, słoneczny o 2-ach oknach do wynajęcia od 1-XII b. r.

Piotrkowska 124, m. 32.

Mówią... że

Biblioteka Wesołych Opowieści

daje 3.600 Książek

za 4 zł. 50 gr.

kwartalnie.

**Zastaw się a postaw się!**

jest naczelną zasadą gospodarki naszych władz państwowych i komunalnych.

**Należy z tem jaknajrychlej skończyć!**

W westybulu gmachu rady miejskiej tuż przy garderobie przy schodach, prowadzących na pierwsze piętro wisi czerwony napis, rzucający się wszystkim w oczy:

— „Oszczędzać światło!”.

Czytają ten napis wszyscy, którzy odwiedzają kiedykolwiek gmach rady miejskiej i nie jednemu z nich prawdopodobnie przychodził wówczas na myśl apel, który śmiało może być zwrócony do wszystkich tatusiów naszego miasta:

— Medice, cura te ipsum!

Hasło oszczędności zarówno na gruncie państwowym jak i komunalnym znalazło szerokie zastosowanie szczególnie w ostatnim okresie kryzysu ekonomicznego.

Rząd p. Grabskiego zalecał oszczędność we wszelkich możliwych postaciach i przejawach iz tej zasady oszczędnościowej zrodził się okólnik ministerstwa spraw wewnętrznych, przesłany swego czasu do województwa a zalecający hasło oszczędności w stosunku do nowych inwestycji komunalnych.

Sprawa ta była właśnie przedmiotem obrad na wczorajszym posiedzeniu rady.

Pan prezes rady miejskiej, dr. Fichna, uważa okólnik ministerstwa za objaw zbytecznej ingerencji rządu do spraw polityki komunalnej.

Według oświadczenia d-ra Fichny okólnik ministerstwa spraw wewnętrznych ogranicza autonomję samorządu łódzkiego i w praktyce nie da się urze czywistnie.

Przeciwko wywodom pana prezesa wystąpił radny dr. Rozenblatt, który przeprowadził analizę między polityką rządu i magistratu łódzkiego, wykazując, że te dwa czynniki rządzące mają właściwie te same tendencje w kierunku jaknajdalej idących oszczędności.

Radny Rozenblatt nie widzi żadnego uchybienia godności samorządu łódzkiego w stosowaniu wskazówek, nakreślonych w okólniku.

Mówca daje małeńki, ale bardzo charakterystyczny przykład na czem właściwie oszczędność magistratu ma polegać.

W Łodzi stwierdzono mianowicie, że pewien gatunek kostek nie nadaje się do bruków.

Wskutek zbyt wielkich wstrząśnień kostki szybko się niszczą i mogliśmy się swego czasu naocznie przekonać o ich wartości na ulicy Narutowicza, gdzie co kilka tygodni naprawiano bruki.

Magistrat łódzki poczynił to spostrzeżenie i wyciągnął z tego odpowiedni wniosek, zakupując trwalsze kostki dla ulic, objętych siecią tramwajową.

Tymczasem w Warszawie ostatnio wybrukowano ulicę Marszałkowską temi samymi kostkami, które po kilku dniach były już do niczego i obecnie magistrat warszawski wysygnował nowe sumy na naprawę bruków.

Radny Rozenblatt przytoczył ten przykład nie w celu krytykowania magistratu warszawskiego, lecz chciał po prostu wykazać, w jaki sposób należy rozumieć oszczędną gospodarkę miejską.

Gdyby magistrat warszawski interesował się eksperymentami magistratu łódzkiego nie popełniłby fatalnego błędu, który pociąga za sobą straty materialne.

Niestety, u nas podobne błędy zdarzają się może nawet częściej.

Wystarczy tylko przytoczyć fakt wydalenia 23 urzędników magistratskich i przyjęcia na ich miejsce nowych

po to tylko, by po miesiącu wymówić im posady z wypłaceniem trzynastoletniej pensji.

Kilka takich „kwiatków” oszczędnościowych poruszył również na onegdajszym posiedzeniu rady miejskiej radny Kuk, przytaczając odpowiednie argumenty z protokołu komisji Instrukcyjnej.

Dlatego radny Rozenblatt uważa, że hasło oszczędności jest źle rozumiane przez magistrat łódzki i wskazówki ministerstwa spraw wewnętrznych bynajmniej nie zaszkodzą naszej polityce gospodarczej.

Radny Rozenblatt zgłosił wobec tego wniosek, ażeby wybrać nową, specjalną komisję, która przed zatwierdzeniem preliminarza budżetowego na rok 1926-ty, sprawdzi raz jeszcze wszystkie pozycje i poczyni odpowiednie, w ramach możliwości, redukcje sum wydatkowych. Ego.

Ostatnie dwa dni!



Ostatnie dwa dni!

Perła sztuki kinematograficznej!

**Faworyt Królowej (Demon i władca ukoronowanej Kobiety)**

Wielki dramat erotyczny odsłaniający tajemnice dworu i intrygi niebezpiecznego uwodziciela.

w rolach głównych: **Erich Kaiser Titz i Hanna Ralph**

Ceny miejsc na I seans niższe.

Sala dobrze ogrzana.

Początek seansów o godz. 3-iej po południu. Ostatni seans o godz. 10-iej wiecz.

**2,000 złotych grzywny**

zapłaci firma „Adam Osser”

za podanie niezgodnych z prawdą zeznań w sprawie zatrudnienia inwalidów.

Jak wiadomo, w myśl ustawy inwalidzkiej, przemysłowcy zobowiązani są na 50 zatrudnionych robotników przyjąć jednego inwalidę wojennego do pracy, odpowiadającej jego siłom.

Państwowy urząd pośrednictwa pracy, który został upoważniony do kontrolowania, czy przepisy te są wykonywane, stwierdził, między innymi, że w firmie Ossera na kilkuset robotników niema ani jednego inwalidy.

Na zwróconą uwagę przez P.U.P.P. firma oświadczyła, że inwalidów zatrudnia.

lecz gdy mimo kilkakrotnych napomnień, nie podawała ich nazwisk, państwo wy urząd pośrednictwa pracy przepro-

wadził kontrolę i stwierdził, że w zakładach tych

niema ani jednego inwalidy wojennego.

Nie pomogły ani groźby, ani wyjaśnienia, że inwalidom praca należy się, wobec czego państwowy urząd pośrednictwa pracy skierował zażalenie do wydziału karowego komisariatu rządu za podanie fałszywych wiadomości, co do zatrudnienia inwalidów i za niewykonywanie przepisów.

Sprawa powyższa była rozpatrywana w wydziale karnym w dniu wczorajszym i po wysłuchaniu przedstawiciela P.U.P.P., oraz firmy, skazano dyrektora administracyjnego inż. Gilka na 2 tys. zł. grzywny. (b)

**Bezrobotni pracownicy umysłowi otrzymają zapomogi**

Rząd przysłał 20 tys. złotych, które zostaną niebawem podzielone

W dniu wczorajszym przewodniczący obw. funduszu bezrobocia inspektor p. Kulickowski otrzymał zawiadomienie z Warszawy, iż przekazano dla Łodzi 20.000 złotych, która to suma zostanie wypłacona F. B. dziś lub w pierwszych dniach następnego tygodnia.

Wobec powyższego w dniu dzisiejszym o godz. 9-iej rano odbędzie się w

lokalu F. B. przy ulicy Nawrot 36 posiedzenie komisji kwalifikacyjnej, która rozpatrzy deklaracje złożone przez bezrobotnych pracowników umysłowych, poczem powyższa suma zostanie rozdzielona między bezrobotnych. W skład tej komisji wchodzi przedstawiciele obw. funduszu bezrobocia, oraz międzyzwiązkowej komisji pracowniczej. (p)

Dzisiaj o godz. 9 wiecz. Premiera

**SCALA**  
Z powodu 50-letniego jubileuszu Istn. teatru zyd. dana będzie sztuka ludowa w 3-ach akt. (7 obr.) ze śpiew. i tańcami

**CZAROWNICA** A. Goldfadena.**Przemysł łódzki w Rosji**

Większe firmy otwierają składy w Moskwie, Charkowie i Kijowie.

W najbliższym czasie zamierza serreg przemysłowych firm założyć składy swe w kilkunastu większych środowiskach przemysłowo-handlowych w Rosji, a mianowicie w Moskwie, Charkowie, Odessie, i Kijowie. Projekt ten ma być zrealizowany po załatwieniu odnośnych formalności, co ma nastąpić niebawem.







## Twardy orzech do zgryzienia pozostawił p. Grabski swemu następcy.

Z punktu widzenia spokoju gospodarczego w kraju stworzenie gabinetu ministra Skrzyńskiego należy uważać za objaw pozytywny.

Obecny premier, zwłaszcza ostatnio miał możliwość zapoznania się z kulisami najważniejszych sprężyn finansowych świata. Samo to już daje pewne gwarancje, iż poczynania jego nie będą nosiły charakteru, odstrasającego finansie międzynarodowe.

Skoro więc p. Grabski czynił wszystko, by finansjerę zagraniczną odstraszyć, co mu się, niestety, w zupełności udało, to osoba p. Skrzyńskiego jest już pewną rękojmią, iż stosunek gabinetu do szeregu zagadnień będzie miał charakter bardziej celowy i rzeczowy.

Dłuższy pobyt p. Skrzyńskiego w Londynie, gdzie miał okazję poznać psychikę społeczeństwa angielskiego, operującego wyłącznie kategoriami gospodarczymi, z zabarwieniem idealizmu o charakterze wybitnie businessowskim, jako też ostatnia podróż jego do Stanów Zjednoczonych niewątpliwie pozostawiły ślady na jego umysłowości.

Hasłem najmożliwszej na świecie rasy anglosaskiej jest — dobrobyt — „prosperity”.

Polityka ta jest konsekwentnie prowadzona, zarówno w Wielkiej Brytanii, jak i w Stanach Zjednoczonych i zapewnia tym obu państwom największe wpływy polityczne i największą na świecie po myślność gospodarczą.

Rząd Grabskiego szedł w wręcz odmiennym kierunku. To też doprowadził nas do obecnej katastrofy.

W Stanach Zjednoczonych p. Skrzyński brał udział w pracach corocznie obradującego instytutu politycznego w Williamstown, który został założony przez jednego z obecnych właścicieli światowego domu bankowego „Kuhn, Loeb et Co”, w Nowym Jorku.

Miał więc również sposobność zetknięcia się z pierwszorzędnymi finansistami świata i dowiedzenia się od nich, co sądzą o Polsce i dlaczego współpraca ich z naszym krajem dotychczas nie weszła na właściwe tory.

Tych wszystkich nauk nie zapomni p. Skrzyński i wpływać będzie na p. Zdziechowskiego, ministra skarbu w swoim gabinecie.

Trudno narazie wypowiedzieć się o osobie obecnego ministra skarbu, na korzyść którego nie przemawia bynajmniej jego stosunek do polityki skarbowej p. Grabskiego, którą naogół pochwałają jako generalny referent budżetowy.

Pozatem o p. Zdziechowskim wiemy, iż prowadził większe interesy, z racji których był w pewnym kontakcie ze sferami finansowymi Anglii.

Najważniejszym zadaniem panów Skrzyńskiego i Zdziechowskiego, z których drugiemu przypada rola fachowcy, będzie przedewszystkiem przyciągnięcie kapitału zagranicznego.

P. Skrzyński reprezentuje kierunek wybitnie pokojowy, co dla Londynu ma doniosłe znaczenie, gdyż traktat w Locarno jest tam uważany za wydarzenie pierwszorzędnej wagi dla całokształtu światowej polityki pokojowej.

Stąd też spodziewać się można, iż p. Skrzyński jako premier będzie mógł z powodzeniem wyrwać odpowiedni nacisk na zredukowanie całego budżetu, a zwłaszcza zaś wojskowego, który u nas jest nadmierny a co gorsza niewłaściwie zużytkowany.

Oby mu nie stanęły na przeszkodzie

objekcje ze strony innych kolegów gabinetu, a również i p. Zdziechowskiego, który należy do stronnictwa, reprezentującego pogląd o konieczności wysokiego budżetu wojskowego.

Na tym punkcie może dojść do pewnych starć w gabinecie, co z jednej strony spowoduje dalszą pasywność finansów zagranicznych wobec Polski, z drugiej zaś poważne fermenty w łonie gabinetu.

Trudno dzisiaj się zorientować, jakie mi torami wypadki się potoczą, gdyż z drugiej strony udział PPS. w gabinecie jest czynnikiem, zmniejszającym nasze obawy.

PPS. bowiem jest jedynym stronnictwem, które wniosło do sejmu słuszny projekt zmniejszenia budżetu wojskowego.

Tak przedstawia się tło, na którym operować będzie minister skarbu i premier. Ten ostatni, naszym zdaniem, może odegrać w sanacji finansowej pierwszorzędną rolę.

Pamiętajmy dobrze, iż przed pierwszą misją tworzenia gabinetu odbył on

rozmowę z posłem W Brytanii, p. Max Muellerem. Omawiano tam, jakżeśmy wówczas pisali, finansie państwa, a zwłaszcza udział kapitału angielskiego w Banku polskim, na co oddawna anglicy reflektują.

Chaos finansowy i gospodarczy doszedł do tego stopnia, iż niewłaściwym byłoby w obecnej chwili omawianie programu.

Rząd zdobyć się musi na zdecydowane kroki. Najważniejsze z nich to

1) natychmiastowe zapewnienie wielkich kredytów zagranicznych, bez względu na mniej lub więcej uciążliwe warunki uboczne, o ile tylko oprocentowanie będzie niskie,

2) radykalne zmniejszenie budżetu. Pozatem minister skarbu musi wpłynąć na całą politykę podatkową.

P. Grabski zostawił mu bowiem zupełnie zgangrenowany aparat podatkowy, zdemoralizowane komisje wyborcze i zgębionego płatnika.

Dr. Leszek Kirkien.

## Dolar w Łodzi.

W dniu wczorajszym ruch na łódzkim rynku pieniężnym rozpoczął się przy tendencji znacznie osłabionej i kursie 6.91 za dolara (w żądaniu).

Okolo godziny 12-ej w południe kurs wzmościł się do 6.95, a w godzinach wieczorowych doszedł do 7-miu.

Oslabienie tendencji nastąpiło na skutek likwidacji przesilenia, zaś kolejno wzmocony kurs nastąpił wobec spekulacyjnego skupowania w Polsce dolarów przez Gdańsk, Berlin i Wiedeń. Pod wieczór Wrocław płacił w Katowicach 7 zł. za dolara, zaś Wiedeń skupował dolary w Warszawie za pośrednictwem Powszechnego Banku Związkowego (Wiener Bank - Verein), dzięki czemu kurs na warszawskiej giełdzie nieoficjalnej podniósł się do 6.97.5.

Naogół panowała tendencja niezdyscyplinowana. Zapotrzebowanie w Łodzi pokrywane było całkowicie z materiału miejscowego, gdyż przewidywanie niżki odstręcało od kupowania dolarów.

## Giełda urzędowa.

### GOTÓWKA.

Dolary 6.80

### CZEKI

Belgia 31.—  
Holandia 274.72 i pół  
Londyn 33.10  
N. Jork 6.80  
Paryż 27.23  
Praga 20.24  
Szwajcaria 131.65  
Wiedeń 95.30  
Włochy 27.45

### PAPIERY PAŃSTWOWE I LISTY ZASTAWNE.

Pożyczka dolarowa w dolarach 66.50  
w złotych polskich 452.20  
Pożyczka kolejowa 85, 80, 85  
8 proc. pożyczka konwersyjna 71  
5 proc. pożyczka konwersyjna 43.50  
4 i pół pr. listy zast. ziem. 15.50  
5 proc. obl. Tow. Kred. m. Warsz. przedw. 25.— 24.75

### AKCJE.

Bank Dyskontowy 4.90  
Bank Zachodni 1.25  
Bank Zarobkowy 4.—  
Elektryczność 0.95  
Cukier 1.50, 1.47, 1.55  
Węgiel 1.20, 1.22, 1.20  
Nafta 0.20  
Lilpop 0.49, 0.47, 0.48  
Modrzejów 2.15, 2.30, 2.20  
Norblin 0.69, 0.67  
Ostrowieckie 3.85, 3.95, 3.90  
Pocisk 1.10  
Rudzki 0.71, 0.73, 0.72  
Starachowice 0.95  
Ursus 0.50  
Żyrardów 6.25  
Porkowski 0.57, 0.56  
Syndykat rolniczy 1.25  
Haberbusch 4.25

### GIEŁDY ZAGRANICZNE.

Paryż, 20 listopada.  
Londyn 122.30  
Nowy Jork 25.245  
Belgia 114.35  
Hiszpanja 360.25  
Włochy 100.70  
Szwajcaria 486.75  
Danja 624.50  
Holandia 1016.50  
Szwecja 677.—  
Praga 74.90  
Rumunja 11.40

Gdańsk, 20 listopada.  
100 złotych 75.41—75.59, czek na Londyn 25.21, telegraficzne wypłaty na Londyn 25.22, na Berlin 123.520—820.130 na Warszawę 74.28—74.47.

### NOTOWANIA ZŁOTEGO.

Zurych 83.—  
Wypłaty na Katowice 59.35—59.65 na Poznań 59.67 i pół—59.97 i pół, Gdańsk 75.41—75.59 wypłaty na Warszawę 74.28—74.47. Wiedeń czek 101.00—101.50, banknoty 101.00—102.00, Praga 480.—, Ryga 80.—, Londyn za f. den funt szt. 32.37 złot.

## Minimalną ilość robotników zatrudnia jeszcze łódzki przemysł włókienniczy.

Poniżej podajemy stan uruchomienia wykończalni i farbarni, zrzeszonych w związku apretur wojew. łódzkiego (Piotrkowska 82) za ostatnią dekadę bież. miesiąca.

6 dni w tygodniu pracują 4 przedsiębiorstwa zatrudniające 436 robotników, 5 dni — 4 przedsiębiorstwa, liczące 272 robotników,

4 dni — 5 przedsiębiorstw, liczących 594 robotników,

3 dni — 7 przedsiębiorstw zatrudniających 598 robotników,

2 dni — 4 przedsiębiorstwa zatrudniające 496 robotników i zupełnie nieczynnych jest 5 fabryk liczących 404 robotników.

Nadmienić należy, że sytuacja w tych przedsiębiorstwach przedstawia się nadwyras niepomysłnie, a to w pierwszym rzędzie wskutek braku zamówień i możliwości uzyskania dobrego pokrycia tytułem należności za robociznę.

W związku z powyższem, przewidywana jest w najbliższej przyszłości dalsza redukcja dni pracy.

## Przedstawiciel wielkiej firmy bremeńskiej przybył do Łodzi, celem zapoznania się na miejscu z sytuacją naszego przemysłu.

W ciągu czterech dni ubiegłego tygodnia bawił w Łodzi p. A., dyrektor wielkiej bremeńskiej firmy bawełnianej, delegowany przez szereg tamtejszych przedsiębiorstw trudniących się dostawą dla łódzkiego przemysłu surowej bawełny amerykańskiej, oraz przez banki finansujące ten przemysł.

Pan A. miał za zadanie stwierdzenie na miejscu przyczyni niepunktualnego płacenia zobowiązań przez łódzkie przedsiębiorstwa. Nieregularne bowiem wywiązywanie się z zobowiązań wobec bremeńskich firm zapoczątkowało się jeszcze w początku października i następcza w Bremie obawy co do pewności łódzkich należności.

P. A. po zapoznaniu się z sytuacją łódzkiego przemysłu za pośrednictwem łódzkich przedstawicieli bremeńskich firm i po naocznej wizytacji przedsiębiorstw przemysłowych i ich stanu bilansowego, nabrał przekonania, że powyższe obawy są zupełnie nieuzasadnione.

## „Gostorg” kupuje za pośrednictwem Wniesztorgu.

W wyniku pertraktacji prowadzonych w firmie Ejtingon i w zjedn. zakł. Scheiblera i Grohmana z przedstawicielami „Gostorgu” przypuszczalnie dojdzie do skutku transakcja na ogólną sumę 120—150 tysięcy dolarów.

Transakcja zostanie zawarta za pośrednictwem „Wniesztorgu” na warunkach, otrzymanych przez „Ukraińską korporację”. Natomiast pertraktacje z przedstawicielami „Centrosujuza” nie doprowadzą najprawdopodobniej do rezultatu, a to z tego powodu, że instytucja ta kategorycznie obstaje przy żądaniu wyeliminowania pośrednictwa „Wniesztorgu”.

## Nie płaci.

Zawiesiła wypłaty zobowiązań wek słowych firma „Polski Dom Konfekcyjny” w Katowicach. W niewypłacalności tej głównie zainteresowane są łódzkie firmy wełniane.

## Hausa dolara

uniemożliwia zawieranie transakcji handlowych.

W handlu tkaninami bawełnianymi w bieżącym tygodniu nastąpiło duże osłabienie, na skutek czego firmy łódzkie zrezygnowały już ze stosowania przy rozrachunkach kursu dziennego dolara, zadawalniając się jedynie 5-procentowym podwyższeniem cen w stosunku do okresu poprzedzającego ostatnią hausę walutową.

Poza podwyższeniem cen, na pogorszenie się sytuacji wpłynęła ta okoliczność, że na skutek wahań kursowych, przedsiębiorstwa łódzkie zaprzestały udzielania nawet krótkoterminowych kredytów i żądają zaliczenia w dolarach

## Rynek dyskontowy.

Berlin 59.89—60.51  
Wczoraj na prywatnym rynku dyskontowym sytuacja nie uległa zmianie, t. j. nadal nie można było zdyskontować pierwszorzędnych materiałów nawet po obecnej wygórowanej stopie. Niewielki ruch panował jedynie w dyskoncie pierwszorzędnych weksli dolarowych. Za dyskonto tych weksli pobiera się od 3—3 i trzy czwarte proc. w stosunku miesięcznym.



# PRZEGLĄD SPORTOWY

## Nowy przeciwnik sportowy. Co Niemcy dotychczas zdziałali i co zdziałać mogą w lekkiej atletyce?

Niemcy otrzymali oficjalne zaproszenie na najbliższą olimpiadę w 1928 roku i wezmą czynny udział w organizowaniu tej olbrzymiej międzynarodowej imprezy sportowej. Poza to Niemcy zaczynają konsekwentnie odgrywać rolę w sporcie europejskim, jak równy między równymi. Nie od rzeczy wobec tego będzie powiedzieć o rezultatach, siłach i możliwościach tego nowego konkurenta.

Rok 1925 zaznaczył się niebywałym wprost rozkwitem lekkiej atletyki w Niemczech.

Młode siły docierają do wyżyn dawnych mistrzów, a nierzadko wznoszą się ponad nich. Z jednej strony siła młodzieńcza i nieugięta wola, z drugiej doświadczenie i systematyczny trening uczyniły swoje.

W dawnych latach istniała olbrzymia przepaść między wynikami czołowych jeźdźców i rezultatami szarej masy. Obecnie ta przepaść jest już bardzo płytkim rowem, który niebawem zostanie całkowicie zasypany. Ma to wielkie znaczenie dla oznaczenia, że gorliwa praca powiększyła cechą sportowców niemieckich. Liczby najlepiej poinformować mogą o osiągniętych rezultatach.

Nadzwyczajny rozwój wskazuje w Niemczech przede wszystkim biegi na krótkich i średnich dystansach.

Niemcy posiadają 28 szybkobiegaczy, którzy zafatwiają się ze 100 metrami w czasie poniżej 11 sekund, a wśród nich trzech, którzy uzyskali czas 10,5 sekund, a więc stoją na pograniczu światowych możliwości najnowszej doby.

Siedmiu zawodników przebiega 400 metrów w czasie mniejszym, niż 50 sekund, wchodząc w ten sposób w poczet mistrzów międzynarodowych.

Na przestrzeni 800 metrów aż dziesięciu ludzi wykazuje czas niższy, niż 1 min. 58 sek., a jeden z nich, Peltzer, uzyskał czas 1 min. 52,8 sek., ustanawiając rekord światowy w roku 1925.

Natomiast wraz z powiększeniem dystansów krzywa rezultatów opada. 1500 metrów jeszcze ujdzie, gdyż 10 biegaczy osiągnęło czas około 4 minut, nie ani jeden mniej.

Po tym dystansie Niemcy na terenie międzynarodowym już nie dochodzą do głosu.

Na dystansach 3,5 i 10 tysięcy metrów nie mają oni ani jednej gwiazdy. Dzieje się to dlatego, że ludność miast, która głównie daje biegaczy, nie dorosła cierpliwością do monotoni treningów dalekodystansowych.

Jest rzeczą zrozumiałą, że wobec dobrych rezultatów w krótkodystansowych biegach, Niemcy są poważnym konkurentem do biegów sztafetowych.

Zdaje się nawet, że w sztafecie 4 razy po 100 trudno będzie Niemcy pokonać.

W skolonizacji wzmocni i w biegu z płotkami rezultaty w Niemczech nie należą do

pierwszej klasy światowej. Lekkoatleci niemieccy w tych kategoriach zawodów mogą jednak, przy pewnym treningu, znacznie poprawić swą klasę.

Co się tyczy skoku w dal, to, wobec wielkiej ilości dobrych biegaczy, rezultaty powinny być lepsze, niż są. Niemcy skaczą tylko około 7 metrów, podczas gdy rezultaty międzynarodowe wahają się przeciętnie między 7,30 i 7,40 metra.

Skok o tyczce dorównuje w Niemczech średniej klasie światowej. W tej konkurencji okazuje się, że istnieje tylko jeden zawodnik na świecie, który stoi o klasę wyżej od swych współzawodników. Norweg Hoff zaczyna de facto tam, gdzie najlepsi tego świata kończą, t. j. przy 3,90 metra. Jego rekord wynosi 4,25 metra.

W pchnięciach i rzutach Niemcy powoli wyrabiają się.

I tuzin zawodników pcha kulę na 13 metrów, tylko jeden (Sollinger) na 14 metrów, które stanowią dolną granicę europejskiej klasy.

Dzieje się tak dlatego, że ciężkoatleci niemieccy wcale się tą gałęzią sportu nie zajmują.

Z tych samych przyczyn w rzutach młotem i ciężarami Niemcy nie mają wiele do powiedzenia.

Natomiast w rzucie dyskiem czynią ostatnio poważne postępy. Siedmiu Niemców na odległość przeszło 42 metrów, a Hoffmeister osiągnął nawet 46 metrów, a więc przestrzeń międzynarodową.

Rzut oszczepem niema w Niemczech wybitnych przedstawicieli, bowiem nie znają oni techniki obchodzenia się z tym przyrzędem.

W pięciu i dziesięcioboju mają Niemcy poważnych przedstawicieli, chociaż brak im takiej extra-klasy, jak Osborn lub Klumberg.

Oto jest nowy przeciwnik, który całkiem wyraźnie wchodzi na międzynarodową arenę lekkoatletyczną i z którym nasi sportowcy niebawem staną do współzawodnictwa!

Start.

## 3.718.000 franków.

### Taka jest suma wszystkich nagród pieniężnych, jakie w roku bieżącym zdobył sport automobilowy.

Sport automobilowy, jeżeli chodzi o wartość nagród ofiarowywanych na poszczególne zawody, znajduje się w sytuacji nad wyraz pomyślnej. Na sytuację tę składa się szereg przyczyn. Najważniejszą tkwi w niezwykle zainteresowaniu jakie żywi przemysł automobilowy dla wyścigów samochodowych. Zainteresowanie to nie jest bynajmniej wyłącznie sportowe i bezinteresowne.

Przemysł samochodowy przedstawia niejako szerokim sferom publiczności swoje maszyny, a rezultaty przez nie osiągnięte decydują w dużym stopniu o popularności ich i zapotrzebowaniu.

Pierwszą nagrodą na owe czasy niepokojąco wysoką, była suma 100,000 fr. jaką w 1905 r. redakcja sportowego pisma „L'Auto” ofiarowała zwycięzcy wyścigów samochodowych o pułap Benetta. Przez długi czas sensacyjna ta na-

grodu nie znalazła konkurencji, gdyż pozostawała jedyną nagrodą pieniężną. Z biegiem lat — koncepcja nagród pieniężnych przyjęła się. Rok bieżący przyniósł rekordową liczbę nagród pieniężnych, sięgającą zawrotną, niewiarygodną jak na nasze stosunki, wysokości — 3,719,000 fr.

Sport automobilowy jest jednym z niebezpieczniejszych dla swych adeptów. Niedawna śmierć Ascari'ego służy tego przykładem. Jeśli rozgrywane premie — służące jako ewentualne zabezpieczenie materialne dla ryzykujących zdrowie i życie, — wartość ich jest zrozumiała.

Zrozumiałą jest także rzeczą, że zainteresowane w przemyśle samochodowym czynniki, nie szczędzą wydatków na premie, wiedząc, jakie stąd czerpać będą korzyści.

### WALNE ZEBRANIE Ł. K. S.

Zarząd łódzkiego klubu sportowego zawiadamia, iż dnia 12 grudnia r. b. o godz. 6-ej wiecz. w lokalu związku handlowców polskich w Łodzi ul. Piotrkowska 108., odbędzie się walne roczne zebranie członków Ł.K.S.

### Boks.

#### MECZ BOKSERSKI O MISTRZOSTWO NIEMIEC.

Kolonja, 17 listopada.

Odbył się tutaj mecz bokserski o mistrzostwo Niemiec w wadze średniej pomiędzy dotychczasowym mistrzem Wigerterem a Domgorgen'em. Mecz zakończył się porażką Wigertera przez knock-out w trzeciej rundzie.

### Pływanie.

#### DWA NOWE REKORDY PLYWACKIE

Nowy Jork, 20 listopada.

Szwedzki mistrz pływacki, Arne Borg, który niedawno przeniósł się na stałe do Ameryki, startuje obecnie w barwach Illinois A. C., w którym to klubie jest również mistrz olimpijski Johny Weismüller. Na ostatnich zawodach pływackich w Chicago obaj koledzy klubowi ustanowili dwa nowe rekordy światowe, a mianowicie Weismüller poprawił dawny wynik Borga na 300 jardów 3:14, zaś Arne pobił rekord Johnego na 440 y. — 4:53.

#### HAMBURG — BERLIN 4:2 (3:1).

Hamburg, 20 listopada.

W odbytych tutaj zawodach między miastowych Hamburg — Berlin odnieśli miejscowi zasłużone zwycięstwo w stosunku 4:2 (3:1).

### Piłka nożna.

#### MECZ KRAKÓW — WIENI.

Kraków, 20 listopada.

Rewanżowy mecz międzymiastowy Kraków — Wiedeń odbędzie się dnia 31 maja 1926 roku w Krakowie. Tegoż dnia we Wiedniu rozegrany zostanie mecz Austria — Francja.

#### BOJKOT DRUŻYN POLSKICH PRZEZ WIEDEŃCZYKÓW.

Wiedeń, 20 listopada.

Na zebraniu klubów pierwszej ligi zawodowej Wiednia postanowiono zbojkotować szereg drużyn zagranicznych, a między innymi trzy drużyny polskie jak Pogoń i Hasmona (Lwów) oraz Legię warszawską. Przyczyną powyższego bojkotu jest niewykonanie względem drużyn wiedeńskich zobowiązań finansowych.

#### ZAWODY PIŁKARSKIE WYŻSZYCH UCZELNI WE LWOWIE.

Lwów, 17 listopada.

Odbłyły się tutaj finałowe zawody piłkarskie o nagrodę wędrowną „Tygodnia Akademika” między reprezentacją Weterynarii i Politechniki, które zakończyły się zwycięstwem weterynarzy w stosunku 2:1 (2:0).

#### MISTRZOSTWA PIŁKARSKIE ZAGRANICĄ.

Londyn, 20 listopada.

W I lidze na czoło wysunął się Sunderland (22 p.), drugi — Arsenal (21 p.), trzeci Tottenham (15 p.), czwarty Aston Villa (19 p.). Mistrz z roku ubiegłego Hundersfield, zajmuje 7-me miejsce. W II lidze prowadzi Middlesborough (24 p.) przed Chelsea (23 p.) i Derby County (21 p.). W lidze szkockiej na czele Miren (23 p.) przed Motherwell (21 p.) i Celtie (19 p.).

Wiedeń, 20 listopada.

W mistrzostwie I ligi zawodowej prowadzą obecnie Amatorzy (11 p.) przed Slavan (11 p.) i WAC-em (10). Zeszłoroczny mistrz Hakoah stoi nadal na 9-em miejscu.

Paryż, 20 listopada.

W mistrzostwie Paryża prowadził obecnie C. A. S. G. przed Red Star i Stade Francais.

#### 25 „SPALONYCH” NA JEDNYM MECZU.

Londyn, 20 listopada.

Na meczu piłkarskim dwóch miejscowych klubów Arsenal i Westham United sędzia odgwizdał aż 25 wypadków „spalonych”. Jest to rzadkością przy obecnych regulach gry.

### Lekka atletyka.

#### CHELMICKI — INSTRUKTOREM LEKKOATLETYCZNYM W ŁODZI.

Znany lekkoatleta warszawskiego AZS-u przeniósł się na stałe do naszego miasta, gdzie zostanie instruktorem lekkoatletycznym łódzkiego O. Z. L. A. Chelmski jest specjalistą w tej gałęzi, gdyż ukończył kilka kursów wychowania fizycznego, i jako czynny sportowiec jest jednym z najlepszych polskich wielobojowców.

#### 7 MTR. 85 CM. W STOKU W DAL.

Nowy Jork, 20 listopada.

Jak donoszą z Buenos Aires — argentyński skoczek Brunetto, który na Olimpiadzie paryskiej zajął drugie miejsce w trójskoku, osiągnął na ostatnich zawodach świetny wynik w skoku w dal a mianowicie 7,85 cm. Skokiem tym Brunetto ustanowił nowy rekord południowo-amerykański, gorszy tylko o 4,6 cm. od rekordu światowego Huberda.

Park Sportowy Ł. K. S.  
przy AL. UNJI. — Dojazd tramwajami 5 i 8.

NIEDZIELA

dn. 22 b. m. o godz. 11-ej rano

odbędą się zawody w piłkę nożną między drużynami

WIDZEW — Ł. K. S.

Park Sportowy Ł. K. S.  
przy AL. UNJI. — Dojazd tramwajami 5 i 8.

O godzinie 9.15 przedmecz  
Stowarzyszenie im. Stowackiego — Widzew II.

Ceny miejsc: Trybuna 2 zł., wejściowe 1 zł., dla uczniów i bezrobotnych 50 gr.



